

Velkomst til pave Benedikt

Ved modtagelsen den 18. august 2005
i Köln-Bonn Lufthavn, hvor pave Benedikt XVI
landede på vej til Verdensungdomsdagen 2005,
bød forbundspræsidenten den tyskfødte pave
"velkommen hjem" – og tilføjede en række
væsentlige betragtninger

Af forbundspræsident Horst Köhler¹

Hellige Fader, velkommen hjem, velkommen til Tyskland! Alle her hilser Dem hjerteligt velkommen.

Vi glæder os over, at De er her. Vi glæder os over, at Deres første rejse går her til Tyskland. Det er en stor og skøn dag for os alle.

Verdensungdomsdagen, som De har indbudt til, er en helt vidunderlig anledning. Jeg synes, det er herligt, at så mange unge mennesker fra hele verden er vore gæster.

Især bevæger det os – og det kan jeg også sige som protestantisk kristen – at en tysker, altså en af os, er blevet pave. I dag siger jeg det til Dem igen, her i Deres hjemland: Vi ønsker Dem alt godt og Guds velsignelse over Deres høje embede.

Deres valg til Pave er af historisk betydning: Efter paven fra Polen, der som det første land blev overfaldet af Tyskland i Anden Verdenskrig, er nu en af den såkaldte *Flakhelfergeneration*² blevet valgt til Den hellige Peters efterfølger. At det kunne ske, det giver mig fortrøstning – tres år efter afslutningen på den menneskefjendske og antikristne ideologi, som dengang herskede i Tyskland.

Det er også over hele verden blevet opfattet som et tegn på forsoning – og jeg kan afsløre, at kun få minutter efter Deres valg var den første, der ringede til mig, den polske statspræsident Kwasniewski for at lykønske os tyskere og for at sige, at vi kan være stolte af dette valg.

---

¹ Oversat af Kirsten Kjørulff

² *Flakhelfergeneration* er et udtryk, som i sociologisk, historisk og politisk jargon betegner den generation af mænd, der er født omkring 1930, og som gennem det påtvungne medlemskab af Hitler-Jugend blev inddraget i Anden Verdenskrig som hjælpere på såkaldte *Flakbatterier*, d.v.s. antiluftskytzbatterier (*Flak* er en forkortelse for *Flugabwehrkanone*). Red.

Hellige Fader, for næsten halvtreds år siden begyndte De som ung teologiprofessor Deres akademiske karriere lige her i nærheden, på universitetet i Bonn. Deres måde at udlægge troen begejstrede dengang Deres tilhørere – og siden er Deres videnskabelige ry stadig vokset. Troen og teologien har for Dem aldrig været en verdensfjern sag for akademiske cirkler. Altid har De haft omsorg for, at trosbekendelsens centrale udsagn også bliver relevante for den verdslige kultur og politik.

Det måtte fremkalde modsigelse. Men med rette sætter De større pris på modsigelse end på ligegyldighed og relativisme. Også trossætningerne skal jo være jordens salt.³ Derfor har da også lærde personer fra hele verden opsøgt netop Dem for at tale med Dem, for nylig også Jürgen Habermas⁴ fra Deres egen generation.

Da De i 1992 blev optaget i det berømte *Academie* under *Institut de France*⁵ som efterfølger for den store Andrej Sacharow, sagde De om ham: Han var mere end en meget lærd mand, han var et stort menneske. Også hos Dem forenes lærdom med visdom. Og derfor søger og finder folk - langt ud over Den katolske Kirke – i Dem en moralsk autoritet.

Hellige Fader, De kommer til et land, i hvilket de kristne kirker spiller en levende rolle, og det er jeg glad for.

Jeg tænker for eksempel på de katolske og evangeliske ungdomsorganisationer. Mange beskylder jo i dag de unge for manglende engagement eller fiksering på deres eget ego. Det kan jo ikke gælde de mange tusinde frivillige ledere i ungdomsorganisationerne, som tager ansvar for børn og jævnaldrende unge hos spejderne, katolske ungdomsgrupper, hos KFUM eller andre steder. Mange unge mennesker erfarer der, hvor værdifuldt og tilfredsstillende det er at bruge sig selv for andres skyld.

Netop i det kirkelige ungdomsarbejde erfarer de unge, hvor vigtige fælles værdier er for, at et fællesskab kan holde sammen, og de lærer meget om ansvarlighed. Den orientering, som der i dag – med rette – bliver råbt så meget efter, kan kun komme fra dem, der selv har en orientering. Jeg har indtryk af, at der her i kirkernes ungdomsarbejde sker meget godt, ja uundværligt.

I deres sociale engagement lader kirkerne sig lede af et bestemt menneskebillede. Det er billedet af det menneske, som ikke er præget af pragmatisme eller af materialisme. Dette billede siger os: Mennesket lever ikke af brød alene. Og mennesket finder kun sig selv ved den anden og gennem den anden. Frihed, personlighed og solidaritet hører sammen. Det siger også den katolske sociallære. Derfor er kirkernes karitative og diakonale arbejde meget mere end en samfundsmæssig lappeløsning.

I dette engagement bliver en politisk opfordring også altid synlig: Nemlig ikke at tabe de svage, de syge, de døende, taberne af syne. Alle appeller om solidaritet får først overbevisende kraft ved et handlekraftigt engagement, ved handlekraftig næstekærlighed.

Denne handlekraftige næstekærlighed og indsatsen for et retfærdigt samfund er i kirkerne her i landet meget stor; sådan oplever jeg det. De frivilligt engagerede lægfolk, som uselvisk yder deres frivillige tjeneste, har derfor også fortjent opmuntring fra deres kirkeledere – og tak fra os alle.

Hellige Fader, De kommer til Verdensungdomsdagen, som Deres forgænger, den uforglemmelige Johannes Paul II, havde indbudt de unge til. For mig er Verdensungdomsdagen allerede nu et tegn for håb og opmuntring – først og fremmest den opmuntring, at det *er* muligt at skabe en bedre verden. De unges verdensomspændende solidaritet kan gøre meget godt muligt. Den gør os bevidste om ansvaret for den Ene Verden, i hvilken vi lever.

³ Ty. *Salz der Erde*. Titel på en udbredt bog, der indeholder en samtale mellem daværende kardinal Ratzinger og forfatteren Peter Sewald. Red.

⁴ Tysk filosof, f. 1929. Red.

⁵ L'Academie des Sciences Morales et Politiques er et af i alt fem akademier under L'Institut de France, som blev grundlagt i 1795. Red.

Men på Verdensungdomsdagen handler det, så vidt jeg har forstået, ikke først og fremmest om aktionsprogrammer eller teoretiske diskussioner. Det handler om spiritualitet, om åndelig erfaring, om bøn, og om at fejre troen. Forandring, virkelig forandring, forudsætter altid hjertets omvendelse. Med deres åbenhed og deres søgen efter orientering giver de mange hundrede tusinde unge netop også os ældre et håbets og fortrøstningens tegn.

Netop i disse tider, hvor mange mennesker er bange for terror og for vold, som angiveligt bliver øvet ud fra religiøse motiver, er det godt at erfare tro og religion som veje til fred og menneskelighed. De, Hellige Fader, har selv flere gange talt om, at der findes ”patologier”,⁶ at der findes vildveje i religionen – også i kristendommen – ligesom der findes vildveje i den rationelle fornuft.. Begge, både religion og fornuft, må hele tiden gensidigt korrigere og rense hinanden, som De siger.

Jeg håber, at denne Verdensungdomsdag, som De har indbudt til, giver et tegn, som ikke kan overses, på en menneskelig, en menneskevenlig tro – på en tro, for hvilken verden og menneskene ikke er ligegyldige, for en tro, som vidner om, at vi alle er Guds børn i denne Ene Verden.

Endnu en gang: Hjertelig velkommen, Pave Benedikt!

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk

---

⁶ Sygelige tilstande. Red.